

چگونه واقعاً از دموکراسی دفاع کنیم؟

دوستان گرامی:

به عقیده‌ی من، ما باید کارزار خود را علیه گرایش‌های پاسیفیستی، پیشداوری‌ها و اکاذیب، مستحکم و تعمیق کنیم.

لیبرال‌ها و دموکرات‌ها می‌گویند: «باید با هر وسیله‌ای به دموکراسی‌ها کمک کرد، به جز مداخله‌ی نظامی مستقیم در اروپا». اما چرا یک چنین حد و مرز احمقانه و مزورانه‌ای؟ اگر قرار است از دموکراسی دفاع شود، باید از آن در خاک اروپا هم دفاع کنیم؛ به همین ترتیب این بهترین راه برای دفاع از دموکراسی در آمریکا است. کمک به انگلستان- برای خرد کردن هیتلر- به هر وسیله‌ای از جمله مداخله‌ی نظامی، به معنای بهترین راه برای دفاع از «دموکراسی آمریکایی» خواهد بود. حد و مرز جغرافیایی محض، نه بار سیاسی دارد، و نه نظامی.

اگر ما کارگران چیزی را شایسته‌ی دفاع بباییم، آماده‌ایم که با ابزار نظامی از آن دفاع کنیم- هم در اروپا و هم در ایالات متحده. این تنها امکاتی است که برای تضمین دفاع از آزادی‌های مدنی و سایر چیزهای خوب در آمریکا داریم. اما ما صراحتاً دفاع از آزادی‌های مدنی و دموکراسی به سبک و سیاق فرانسه را طرد می‌کنیم؛ یعنی اینکه کارگران و کشاوران گوشت و خون خود را بدهند، اما در عین حال سرمایه‌داران فرمان را در دست خود متمرکز کنند. آزمایش «پوتن» باید از مرکز کارزار جنگی ما جریان پیدا کند. البته این هم

مهم است که به کارگران پیشرو توضیح بدهیم که مبارزه‌ی حقیقی علیه فاشیسم، انقلاب سوسیالیستی است. اما ضروری تر و الزامی تر این است که به میلیون ها کارگر آمریکایی توضیح بدهیم که دفاع از «دموکراسی» آن ها، نمی تواند به یک مارشال پوتن آمریکایی- کاندیدهای بسیار دیگری برای ایفای این نقش هستند- حواله شود.

مقاله‌ی کارل اوشی در «فراخوان سوسیالیستی» به تاریخ ۱۰ اوت، بسیار خوب است. ما می توانیم به همین شکل کارزار بسیار موثری را علیه ویلیام گرین و همین طور جان. ل. لونیس- که به طور ممتد خدمت اجباری را به نفع ارتش اختیاری بردگان رد می کنند- جلو ببریم.

مؤسسه‌ی نظرسنجی افکار عمومی نشان داد که بیش از ۷۰ درصد کارگران مدافع خدمت اجباری هستند. این حقیقت، از اهمیت بسزایی برخوردار است! کارگران هر مسأله‌ی ای را جدی می گیرند. اگر باید از میهن دفاع شود، پس این دفاع نمی تواند به اراده‌ی دلبخواه افراد واگذار شود. بلکه باید یک رویکرد جمعی باشد. همین مفهوم واقع گرایانه نشان می دهد که چقدر حق داشتیم پیشاپیش رویکردهای کاملاً منفی پاسیفیستی یا شبه پاسیفیستی را رد کنیم.

ما هم، پای خود را روی همان زمینی می گذاریم که ۷۰ درصد کارگران گذاشته اند؛ یعنی علیه گرین و لونیس، و با این پیش فرض کارزاری را به منظور در تقابل قراردادن کارگران با استثماریگرانش در جبهه‌ی نظامی پیش می بریم. شما، کارگران، مایلید که از دموکراسی دفاع و آن را تقویت کنید. ما، بین الملل چهارم، مایلیم که فراتر رویم. با این حال ما آماده‌ی دفاع از دموکراسی همراه با شما هستیم، تنها مشروط به این که این دفاعی واقعی و نه خیانت به سبک پوتن باشد.

تردید ندارم که در این مسیر می توانیم پیشرفت هایی داشته باشیم.

رفیقانه،

لئون تروتسکی

۱۳ اوت ۱۹۴۰

توضیح رونویس: این نامه، بخشی از سلسله نامه های منتشره در این شماره از «بین الملل چهارم»، زیر عنوان «آخرین نامه های تروتسکی» است. د. و. ۲۰۰۲
توضیح سردبیر نشریه ی «بین الملل چهارم»: موضوع نامه ی پیش رو، همان موضوع مقاله ای است که تروتسکی هنگامی که ترور شد بر روی آن کار می کرد؛ این مقاله در این شماره می آید.

ترجمه: جهانگیر سخنور

منبع: آرشیو مارکسیست ها در اینترنت

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۹۴